

μοὶ παράγονται. Διὰ τῶν φρεάτων αὐτῶν θέλουσιν ὑπεκφεύγει τὰ ὑπόγεια ἀέρια μόλις σχηματιζόμενα ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς. Οὕτω δὲ θέλομεν ἐμποδίσαι τὰ ἀέρια ταῦτα ἀπὸ τοῦ νὰ συσσωρευθῶσι καὶ κλονίζωσι τὸ ἔδαφος, ἵνα δημιουργήσωσι διέξοδον.»

Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ προτεινομένη αὕτη θεωραπεία ἦναι πραγματοποιήσιμος καὶ ἀποτελεσματικὴ οὐχ ἤττον οὐδὲν κωλύει ἡμᾶς τοῦ νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ ἐπιστήμη θέλει κατορθώσαι ποτὲ δι' ἀποτελεσματικωτέρων μέσων νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τῶν φοβερῶν αὐτῶν σεισμῶν. Φ*

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ κυρία Μ* πρὸς φίλην τῆς ἐλθοῦσαν νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ :

— Κύτταξε, ἀγαπητὴ μου Κατήγκω, ὅσῃ τί κατάστασι ἀφίνει τὸ ἴσπῆτι τοῦ ὀσπητονοικοῦρῆς μου ! Σὲ βεβαίῳ, πῶς θὰ ἐντρεπόμεν ἂν μοῦ ἤρχετο καμμιά ἐπίσκεψις καθὼς πρέπει ! . .

* *

Ὁ Ἀγαθόπουλος πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς οἰκίας του :

— Νὰ σὰς πῶ, μοῦ χρεωστεῖτε τώρα 4 μνηῶν ἐνοίκιον, καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ περιμένω περισσότερο. Ἄν δὲν ἔχετε χρήματα νὰ πληρῶνετε ἐνοίκιο, τότε κτίσατε ἴδιό σας ἴσπῆτι νὰ κατοικήσητε !

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ ἐθνικὴ καὶ ἀξία τοῦ ὀνόματος ποιήσεις καὶ φιλολογία εἶνε ἀχώριστος ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ μεγαλείου τῶν ἐθνῶν, οὗτινος εἶνε ὁ πρῶτος καὶ κάλλιστος καρπός. (Δ. Βερναρδάκης).

Ὁ κατακρίνων τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ ἀχαριστίᾳ οὐδέποτε βεβαίως θὰ συνέδραμε τὸν ὁμοίον του ἐκ φιλάνθρωπίας, ἀλλ' ἐκ φιλοδοξίας. Ὅταν τις θεωρῇ καθήκον αὐτοῦ νὰ συντελῇ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἄλλου, ὁ τοιοῦτος ἀμεριμνᾷ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, τὸ ὅποσον ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἄλλου παραγεῖ ἢ ἀγαθὴ αὐτοῦ πράξις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Παρισίαις συνέστη ἐπ' ἐσχάτων σχολεῖον, οὗτινος τὸν σκοπὸν λίαν καταλλήλως θὰ ἠδύνατό τις νὰ συστήσῃ εἰς τὴν μελέτην τῶν παρ' ἡμῶν, εἶνε δὲ τοῦτο τὸ λεγόμενον Ἀστυνομικὸν

Σχολεῖον. Ἡ γαλλικὴ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας, θέλουσα νὰ δικαιώσῃ καθ' ὅλα τὴν περὶ τῆς εὐπρεπειᾶς καὶ ἀβρότητας τῶν τρόπων τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους ἐπικρατοῦσαν ἰδέαν, ζητεῖ νὰ διαδόσῃ αὐτὴν ὅσον ἕνεστιν εἰς τὰ ὄργανα αὐτῆς, ἅτινα καὶ πλεῖστον ἔχουσι χρεῖαν τοιαύτης μορφώσεως, ἕνεκα τῆς ἀδικαιεῖπτος αὐτῶν πρὸς τοὺς πολίτας συναφείας. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἱδρύσε τὸ ἀστυνομικὸν σχολεῖον, περὶ ὧν ἐνδιαφερούσας πληροφορίας εὐρίσκομεν ἐν γαλλικῇ ἐφημερίδι.

Ἐν πρώτοις οἱ κλητῆρες, καὶ οἱ μέλλοντες νὰ γείνωσι τοιοῦτοι, εἰσὶν ὑποχρεωμένοι νὰ μανθάνωσι νὰ γράφωσιν εὐαναγνώστως καὶ νὰ συντάσσωσι τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν ἢ πρακτικά. Ἐπειτα δὲ διδάσκουσιν αὐτοὺς ὀλόκληρον σύστημα δημοτικῆς ἀστυνομίας, ἐν ᾧ μανθάνουσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν πρὸς τὸ Κράτος, καὶ τὰς πρὸς τοὺς πολίτας ὑποχρεώσεις των. «Ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητον μάλιστα, λέγει ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ θεωροῦμεν τὴν εὐπρεπῆ συμπεριφορὰν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων πρὸς τοὺς πολίτας. Ἐπιθυμοῦμεν ἵνα οἱ κλητῆρες μηδεμίαν ποιοῦνται διάκρισιν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν μεταξύ πρίγκιπος καὶ βαρσοσυλλέκτου, τοὺς δὲ κανονισμοὺς νὰ ἐφαρμόζωσιν εἰς πάντας καθ' ὅμοιον τρόπον». Τὰ μαθήματα τοῦ σχολεῖου τούτου διδάσκονται ὑπὸ ἀνωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, εἰσὶ δὲ ὑποχρεωμένοι πάντες οἱ ἔχοντες ὑπηρεσίαν βραχυτέραν τῶν 3 μνηῶν νὰ παρακολουθήσωσιν αὐτὰ, ἵνα καταρτισθῶσι μὲν δεόντως ἐν αὐτοῖς, σπουδάσωσι δ' ἐπιμελῶς καὶ τοπογραφικὸν χάρτην τῶν Παρισίων καὶ τῶν πέριξ, καὶ ἐν γένει ἀποκτήσωσι πᾶσαν γνῶσιν ἀναγκαίαν αὐτοῖς, ὅπως καταστῶσιν ἀξιοὶ τῆς θέσεώς των.

Αἱ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν εὐφρῆς λόγιον τοῦ Βίσαρκ. Παρεπονεῖτο πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὅτι αἰσθάνεται ἑαυτὸν ἐξησθενημένον καὶ κατακόπον, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀπήντησε· «Καὶ ὅμως ἐγὼ, ὅστις εἶμαι γεροντότερός σου, τρώγω καὶ κοιμοῦμαι ἐξαιρετὰ, αἰσθάνομαι δ' ἑμαυτὸν ἀκμαῖον ἔτι». — «Ἀπὸ πολλοῦ, Μεγαλειότατε, ὑπέλαβεν ὁ ἀρχικαγκελάριος, εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ ἱππεὺς ἀντέχει κάλλιον τοῦ ἵππου».

Σπάνιον παράδειγμα ἡρωϊσμοῦ Ἐλβετοῦ τινος στρατιώτου ἀναφέρεται ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1793. Ὁ στρατιώτης οὗτος, κατορθώσας νὰ διαφύγῃ κατὰ τὴν σφαγὴν τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ τὴν συμβῆσαν τὴν 10 Αὐγούστου τοῦ ἔτους ἐκεῖνου, εὐρίσκει τὴν ἐπιούσαν εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Neuilly, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ πλήθους λαοῦ, εἰς ὃν διηγεῖτο τὰ συμβῆντα τῆς προτεραιίας.

Αἰφνης σπεῖρα ἀνδρῶν ἐνόπλων, οἵτινες περιέ-
 τρεχον τὰ περίε πρὸς καταδιώξιν καὶ σύλλη-
 ψιν φυγαδῶν, καταφθάνουσι καὶ μόλις ἀναγνω-
 ρίζουσι ἐκ τῆς στολῆς τὸν Ἐλβετὸν στρέφουσι
 κατ' αὐτοῦ τὰ ὄπλα καὶ τὸν σκοπεύουσι.
 Τότε ὁ Ἐλβετὸς νεύει πρὸς αὐτοὺς διὰ τῆς
 χειρὸς ὅτι θέλει νὰ τοῖς ὀμιλήσῃ, ἐκείνοι δὲ
 συναينوῦσι νὰ τὸν ἀκούσασιν. — Δὲν βλέπετε,
 λέγει πρὸς αὐτοὺς μετ' ἄκρας ἀταραξίας, ὅτι
 εὐρίσκομαι μεταξὺ πλήθους ἀνθρώπων, καὶ ὅτι
 κάποιος ἀπὸ σας, ἀδέξιος σκοπευτῆς, εἰμπορεῖ
 νὰ φονεύσῃ ἢ νὰ πληγώσῃ κανένα ἀπὸ τού-
 τους; Δὲν εἶνε ἀλήθεια; Ἔσεῖς μόνον ἐμὲ θέ-
 λετε νὰ κτυπήσητε; περιμένετε ὀλίγον». Καὶ
 ταῦτα εἰπὼν χωρίζεται ἀπὸ τοῦ πλήθους, καὶ
 πηγαίνει καὶ τοποθετεῖται εἰς ἰκανῶν βημά-
 των ἀπόστασιν ἔμπροσθεν ἑνὸς τοίχου, ὅπου ἐν
 τῷ ἄμα οἱ μαινόμενοι ἐκείνοι τὸν τουφεκίζου-
 σιν. — Ὅποιος ἡρωϊσμός! ἀλλὰ καὶ ὅποια ἀν-
 τίθεσις!

***

Εἶνε γνωστὸν, γράφει ἡ «Σποὰ», τὸ ἀνέκ-
 δοτον τοῦ μακαρίτου Φιλίππου, τοῦ πατρὸς
 τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ἐπεθύμει νὰ ἐργά-
 ζεται ἡ ψαλλίς τοῦ κουρέως του καὶ νὰ ἀργῇ
 ἢ γλῶσσά του. Εἰς τὴν σκληρὰν αὐτὴν ποινήν
 κατεδίκασαν προχθὲς καὶ οἱ κύριοι ἡθοποιοὶ
 τὰς συντρόφους αὐτῶν. Δίδομεν εἰς ὑμᾶς τὸ
 δικαίωμα τῆς παραστάσεως ἐν ταῖς συνελεύ-
 σεσιν, εἶπον εἰς αὐτάς, δίδομεν εἰς ὑμᾶς τὸ δι-
 καίωμα τῆς ψήφου, δίδομεν εἰς ὑμᾶς ἴσα καὶ
 πάντα τὰ δικαιώματα, ἐκτὸς ἑνός. Ἀρνούμεθα
 εἰς ὑμᾶς τὸν λόγον· τὴν γλῶσσάν σας νὰ φυ-
 λάξετε διὰ τὴν σκηνὴν καὶ διὰ τὸν οἶκον. Ἡ
 ἀπόφασις αὕτη ἡ πρώτη νομίζομεν ληφθεῖσα
 ὑπὸ σωματείου περὶ γυναικῶν, δὲν ἤξεύρομεν
 ἂν ἔτυχεν ἀγογγύστως τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν
 κυριῶν, πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἶ-
 νε εὐφύης. Ταῦτα ἐγένοντο προχθὲς τὴν κυ-
 ριακὴν, ὅτε συνῆλθον τεσσαράκοντα περίπου ἡ-
 θοποιοὶ καὶ συνέστησαν σύλλογον ὑπὸ τὸ ὄνομα
Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων ἡθοποιῶν, ἐπὶ τῷ
 σκοπῷ συστάσεως ταμείου ἀλληλοβοηθείας, ἀ-
 πονομῆς συντάξεων κτλ. Ἐξελέχθη δὲ ἐπιτρο-
 πὴ ἐκ τῶν κυριῶν Δημ. Ἀλεξιάδου, Διονυσίου
 καὶ Σπυριδῶνος Ταβουλάρη, Μ. Ἀρνωτάκη,
 Ἄλ. Πίστη καὶ Γ. Νικηφόρου ὅπως συντάξῃ
 τὸ καταστατικὸν καὶ ὑποβάλλῃ αὐτὸ εἰς τὴν
 ἐπιψήφισιν τῆς συνελεύσεως.

***

Ἡ μακροβιότης ἐν Ἀγγλίᾳ. — Κατὰ τὴν
 ἄρτι δημοσιευθεῖσαν ἀπογραφὴν τῆς θνησιμό-
 τητος ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1881 οἱ κατὰ
 τὸ αὐτὸ ἔτος ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀποθα-
 νόντες ἑκατοντρούτις ἀνέρχονται εἰς 91, ὧν 25
 ἄνδρες καὶ 66 γυναῖκες. Ἐκ τῶν πρώτων δύο
 ἦσαν ἔτων 104, τρεῖς 105 καὶ εἰς 112. Ἐκ

δὲ τῶν γυναικῶν 6 εἶχον φθάσει εἰς ἡλικίαν
 104 ἔτων, 2 ἦσαν 105, τρεῖς 106 καὶ τρεῖς
 ἄλλαι 107. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων καταφαί-
 νεται ὅτι τὸ ὑγρὸν κλίμα τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐ-
 πιδρᾷ τόσο ἐπιβλαβῶς εἰς τὴν ὑγείαν τῶν κα-
 τοίκων αὐτῆς.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ τῆς ὀρθῆς γραφῆς ὑπὸ ἐποψιν ὑγιεινῆν.

Ἐν ἅπασιν τοῖς σχολείοις καὶ τῶν μάλλον
 πεπολιτισμένων χωρῶν συμβαίνει περὶ τὴν ἐκ-
 μάθησιν τῆς γραφῆς ἀτοπωτάτη τῆς ὀράσεως
 διεύθυνσις. Ὁ μαθητῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ὀρθοτέρου
 καθήμενος ἐδράνου, ἄμα ἀρχεται νὰ μαθηθῆν
 νὰ γράφῃ καὶ ποιεῖται κλίσιν τῆς κεφαλῆς
 πρὸς τὴν ἀριστερὰν ὠμοπλάτην, τὸ δὲ τραχη-
 λικὸν μέρος τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἀναγ-
 καίως συγκλίνει μετὰ τοῦ στηθικοῦ. Τὸ τεῦχος
 τῆς γραφῆς συνήθως θέτουσιν οὐ μόνον δεξιᾶ
 τοῦ σώματος κατὰ λοξὴν θέσιν, ἀλλ' ἀκόμη
 κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τῇ τραπέζῃ. Ἡ
 τοιαύτη κατάστασις καταπονεῖ τοὺς μῦς τοῦ
 ὀφθαλμοῦ. Ἡ ὄρασις δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλ-
 μῶν κατὰ τε τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν
 τότε μόνον γίνεται ἀνευ βλάβης, ὅταν αἱ τῆς
 γραφῆς γραμμαὶ κῆνται παραλλήλως πρὸς τὴν
 ἐνωτικὴν γραμμὴν τῶν περιστροφικῶν σημείων
 ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς
 ἀτόπου ταύτης διευθύνσεως τῆς ὀράσεως εἶνε
 ἀναγκαῖον τὸ τεῦχος νὰ τίθηται ἐπ' αὐτῆς τῆς
 μέσης γραμμῆς τοῦ σώματος οὕτως, ὥστε νὰ
 σχηματίζεται γωνία 90°, ἣτις μόνη εἶνε ἡ
 ὀρθὴ καὶ ἣτις δύναται νὰ συγχωρῆται μόνον
 μέχρι τῆς 75°, οὐχὶ δὲ κατωτέρω καὶ μάλι-
 στα μέχρι τῆς 45°, ἣτις νῦν κρατεῖ ὡς ἡ συ-
 νήθης. Πρὸς ἐπίτευξιν τῆς καθέτου ταύτης
 γραφῆς εἶνε ἀναγκαῖα ἡ ὀρθὴ γνῶσις τῆς ἀ-
 ποστάσεως τοῦ ὕψους τοῦ ἐδράνου καὶ τῆς τρα-
 πέζης ἐν τε τοῖς σχολείοις καὶ ἐν τῷ οἴκῳ, τὸ
 ὅποτον πολλάκις εἶνε πολὺ ὑψηλόν. Προσέτι ἡ
 κατάλληλος χάραξις τῶν ἀναγκαίων τετραγω-
 νικῶν δικτύων ἐπὶ τῶν πινάκων καὶ τῶν γραμ-
 μῶν τῶν γραφικῶν τευχῶν. Πρὸς τοῖς ἄλλοις
 ὅμως ἡ καθέτος γραφὴ κέκτηται καὶ τὸ πρα-
 κτικὸν πλεονέκτημα, ὅτι ἀναγινώσκεται εὐκο-
 λώτερον καὶ ταχύτερον. Ἐκρίναμεν ὠφέλιμον
 νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν τε διδα-
 स्कάλων καὶ τῶν γονέων εἰς τὸ μόνον ὀρθὸν
 τοῦτο εἶδος τῆς γραφῆς, διότι συμβάλλεται οὐ
 μόνον ὑπὸ ἐποψιν καθόλου ὑγιεινῆν, ὡς ὀρθῶς
 παρετήρησεν ὁ ἐν Braunschweig καθηγητῆς L.
 Hermann, ἀνεκρινώσατο δὲ ὁ δρ. Lent, ἐκ Κο-
 λωνίας, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ σώματος
 ἀνδρικῇ στάσει!

Δ. Χ.

Ἐστρ. τῆς Ἐστρ. τῆς Ὑγιεινῆς.